

- 2) Vai LES 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts un 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot kopsakarā ar Hartas 47. pantu un LESD 267. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* [2017. gada 8. decembra Likuma par Augstāko tiesu] (konsolidētais teksts: Dz. U., 2021., 154. poz.) 29. panta 2. un 3. punkts, 26. panta 3. punkts un 72. panta 1., 2. un 3. punkts, ciktāl ar to *Sąd Najwyższy* ir aizliegts – par aizlieguma neievērošanu paredzot disciplinārsodu, proti, atstādināšanu no amata, – konstatēt vai izvērtēt tiesneša iecelšanas amatā likumību vai no šīs iecelšanas izrietošās tiesības pildīt tiesneša amata pienākumus, kā arī pēc būtības izvērtēt uz šiem pamatiem balstītu iesniegumu par noraidījuma pieteikšanu tiesnesim, turklāt izdarot pieņēmumu, ka šis aizliegums ir attaisnojams ar Savienības cieņu pret dalībvalstu konstitucionālo identitāti?
- 3) Vai LES 2. pants un 4. panta 2. un 3. punkts, lasot kopsakarā ar LES 19. pantu un LESD 267. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šķērslis tam, lai izvērtētu tiesas neatkarību, un pārbaudītu, vai tiesa ir noteikta tiesību aktos Eiropas Savienības tiesību izpratnē, nevar būt dalībvalsts konstitucionālās tiesas (*Trybunał Konstytucyjny* [Konstitucionālās tiesas]) spriedums, ar kuru valsts pēdējās instances tiesas (*Sąd Najwyższy*) spriedums ir atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, papildus ņemot vērā, ka *Sąd Najwyższy* sprieduma mērķis bija izpildīt Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, [ka] Polijas Republikas Konstitūcijā un piemērojamajos likumos (valsts tiesību normās) konstitucionālajai tiesai (*Trybunał Konstytucyjny*) nav paredzēta kompetence pārskatīt tiesu nolēmumus, tostarp rezolūcijas, ar kurām tiek atrisinātas pretrunas tiesību normu interpretācijā un kuras pieņemtas saskaņā ar *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* [2017. gada 8. decembra Likuma par Augstāko tiesu] (konsolidētais teksts: Dz. U., 2021., 154. poz.) 83. pantu, un turklāt, ka *Trybunał Konstytucyjny* tās pašreizējā sastāva dēļ nav likumā noteikta tiesa Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (Dz. U., 1993., Nr. 61, 284. poz., ar grozījumiem) 6. panta 1. punkta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. oktobrī iesniedza *Landgericht Berlin* (Vācija) – Kriminālprocess pret M.N.

(Lieta C-670/22)

(2023/C 35/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puse

M.N.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par jēdziena “izdevējistāde” interpretāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/41⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu, lasot to kopā ar šīs direktīvas 2. panta c) punktu
- a) Vai tiesnesim ir jāizdod Eiropas izmeklēšanas rīkojums (turpmāk tekstā – “EIR”), lai iegūtu pierādījumus, kas jau atrodas izpildvalstī (šajā gadījumā – Francija), ja saskaņā ar izdevējvalsts (šajā gadījumā – Vācija) tiesību aktiem līdzīgā valsts iekšējā lietā tiesnesim būtu jāpieprasa pierādījumi, kas ir lietas pamatā?
- b) Pakārtoti, vai tas tā ir vismaz tad, ja izpildvalsts ir veikusi pamatpasākumu izdevējvalsts teritorijā, lai pēc tam iegūtos datus darītu pieejamus izdevējvalsts izmeklēšanas iestādēm, kas ir ieinteresētas datus, lai veiktu kriminālvajāšanu?

- c) Vai EIR ar mērķi iegūt pierādījumus vienmēr ir jāizdod tiesnesim (vai neatkarīgai iestādei, kas nav iesaistīta kriminālizmeklēšanā) neatkarīgi no izdevējvalsts noteikumiem par kompetenci, ja pasākums attiecas uz nopietnu iejaukšanos augsta līmeņa pamattiesībās?
- 2) Par Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretāciju
- a) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj EIR ar mērķi pārsūtīt datus, kas jau ir pieejami izpildvalstī (Francijā) un ir iegūti, pārtverot telesakarus, it īpaši informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus un sakaru saturs ierakstus, ja izpildvalsts veiktā pārtveršana attiecas uz visiem sakaru pakalpojuma abonentiem, ar EIR tiek pieprasīta visu izdevējvalsts teritorijā izmantoto savienojumu datu pārsūtīšana un brīdī, kad tika noteikts un veikts pārtveršanas pasākums vai kad tika izdots EIR, nebija konkrētu norāžu par to, ka šie individuālie lietotāji ir izdarījuši smagus noziedzīgus nodarījumus?
- b) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj šādu EIR, ja izpildvalsts iestādes nevar pārbaudīt ar pārtveršanas pasākumu iegūto datu integritāti plašas slepenības dēļ?
- 3) Par Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju
- a) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts nepieļauj EIR ar mērķi pārsūtīt telekomunikāciju datus, kas jau ir pieejami izpildvalstī (Francija), ja izpildvalsts veiktais pārtveršanas pasākums, kas ir datu vākšanas pamatā, saskaņā ar izdevējvalsts (Vācija) tiesību aktiem līdzīgā vietējā lietā būtu bijis nepieņemams?
- b) Pakārtoti, vai tas tā ir katrā ziņā tad, ja izpildvalsts ir veikusi pārtveršanu izdevējvalsts teritorijā un tās interesēs?
- 4) Par Direktīvas 2014/41 31. panta 1. punkta un 3. punkta interpretāciju
- a) Vai pasākums, kas saistīts ar slēptu piekļuvi galiekārtām, lai iegūtu interneta sakaru pakalpojuma informāciju par datu plūsmu, atrašanās vietas un komunikācijas datus, ir telesakaru pārtveršana Direktīvas 2014/41 31. panta izpratnē?
- b) Vai Direktīvas 2014/41 31. panta 1. punktā paredzētās informēšanas subjekts vienmēr ir tiesnesis, vai arī tas tā ir vismaz tad, ja pārtvērēja valsts (Francija) plānoto pasākumu saskaņā ar informētās valsts (Vācija) tiesību aktiem līdzīgā vietējā lietā varētu pieprasīt tikai tiesnesis?
- c) Vai Direktīvas 2014/41 31. pants attiecas arī uz datu izmantošanu kriminālvajāšanai informētajā valstī (Vācija), ciktāl ar to tiek arī individuāli aizsargāti attiecīgie telekomunikāciju lietotāji, un, ja tas tā ir, vai šis mērķis ir līdzvērtīgs papildu mērķim aizsargāt informētās dalībvalsts suverenitāti?
- 5) Savienības tiesībām neatbilstošas pierādījumu iegūšanas tiesiskās sekas
- a) Vai tad, ja pierādījumi ir iegūti, izmantojot Savienības tiesībām neatbilstošu EIR, pierādījumu izmantošanas aizliegums var izrietēt tieši no Savienības tiesībās paredzētā efektivitātes principa?
- b) Vai tad, ja pierādījumi ir iegūti, izmantojot Savienības tiesībām neatbilstošu EIR, Savienības tiesībās paredzētais līdzvērtības princips izraisa pierādījumu izmantošanas aizliegumu, ja pasākumu, kas ir pamatā pierādījumu iegūšanai izpildvalstī, nedrīkstētu pieprasīt līdzīgā vietējā lietā izdevējvalstī un pierādījumus, kas iegūti šādā prettiesiskā valsts pasākumā, nevarētu izmantot saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem?

- c) Vai Savienības tiesībām, it īpaši efektivitātes principam, ir pretrunā tas, ja pierādījumu, kuru iegūšana bija pretrunā Savienības tiesībām tieši tāpēc, ka nebija aizdomu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, izmantošana kriminālprocesā tiek pamatota ar interešu līdzsvarošanu ar noziedzīgo nodarījumu smagumu, par kuriem pirmoreiz kļuva zināms pierādījumu analīzes rezultātā?
- d) Pakārtoti, vai no Savienības tiesībām, it īpaši no efektivitātes principa, izriet, ka Savienības tiesību pārkāpumi, iegūstot pierādījumus valsts kriminālprocesā, nedrīkst palikt pilnīgi bez sekām arī smagu noziedzīgu nodarījumu gadījumā un tāpēc tie ir jāņem vērā vismaz pierādījumu izvērtēšanas vai apsūdzētajam labvēlīga soda noteikšanas līmenī?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV 2014, L 130, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. novembrī iesniedza *Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach* (Polija) – *Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.*

(Lieta C-677/22)

(2023/C 35/38)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.*

Atbildētāja: *P. S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (pārstrādāta versija) (¹) 3. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmēju skaidri noteiktais maksājumu termiņš, kas pārsniedz 60 dienas, ir piemērojams tikai līgumiem, kuru līguma noteikumus nav noteikusi tikai viena no līgumslēdzējām pusēm?

(¹) OV 2011, L 48, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. novembrī iesniedza *Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie* (Polija) – *Profi Credit Polska S.A./G.N.*

(Lieta C-678/22)

(2023/C 35/39)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Profi Credit Polska S.A.*

Atbildētāja: *G.N.*